

«Alfonso Guerra domina el PSC»

La sortida del PSC per part de cent militants en vespres de les eleccions no va pertorbar el tram final de la campanya dels socialistes catalans. De tota manera, el futur del PSC es presenta un poc més incert.

Albert Punsola Vilar

Quan van decidir improrrogablement abandonar el PSC?

—Més que abandonar ens hem incorporat a un nou procés polític que va començar el dia després del 14-D.

—¿Pot concretar el detonant de la divisió socialista?

—L'origen de tot és quan Nicolás Redondo votà contra la llei de les pensions. Això situa tota l'esquerra del partit amb la UGT i amb les reivindicacions socials.

—Però ¿no parlàvem del PSC?

—Però bé, és que tot és el mateix. El PSC és avui una delegació més del PSOE perquè qui domina el PSC a Catalunya és Alfonso Guerra a través d'Eduardo Martín Toval. El PSC ha oblidat la defensa de coses essencials que el definien: la qüestió de classe —el 14-D, la qüestió nacional, la LOAPA i la manca de grup parlamentari—, i la qüestió de la neutralitat respecte als blocs militars. El PSC és ja només una empresa de màrqueting que té la seva gent acomodada a les institucions amb sous de 800.000 pessetes al mes a l'Ajuntament de Barcelona. El PSC es-

tà ja en fase de descomposició, només estan units per motivacions econòmiques.

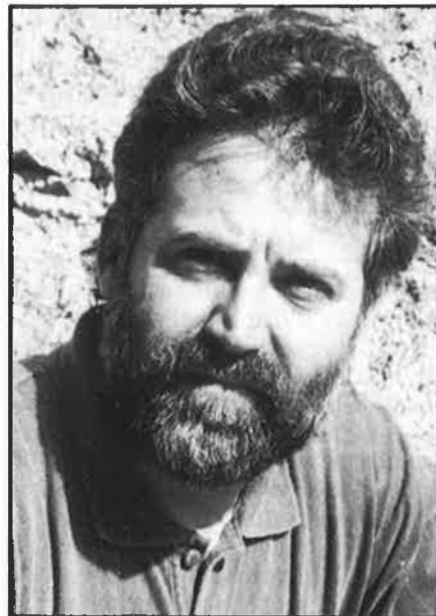
—Bé, però de moment només han deixat el PSC l'Esquerra Socialista del Maresme, el cercle socialista de Nou Barris (Barcelona) i el col·lectiu socialista de sanitat.

—De moment, però, ja hi ha un calendari. Hem parlat i seguim fent-ho amb els sectors més esquerrans del PSC de moltes comarques.

—¿Per arribar on?

—A un gran moviment polític de caràcter municipalista que serveixi d'aglutinador de tota l'esquerra catalana. Tenim una por fundada que els estats europeus, en perdre competències davant de Brussel·les, intentin recuperar-les traient-les dels àmbits locals, autonomies, però especialment ajuntaments, i creiem que no hi ha res com els àmbits més locals per a resoldre els problemes que més directament afecten el ciutadà. Un exemple: la feina. Volem que els ajuntaments tinguin les competències de l'INEM. Som dins l'estat europeu que dona menys diners als seus ajuntaments.

—¿No li agrada el concepte partit polític?

Juan Fernández-Vergara: «El PSC només és una empresa de màrqueting».

—Cap partit polític des de la transició ha respectat la democràcia interna com volen presentar-se a defensar l'externa.

—¿Es presentaran a les eleccions?

—Sí. A les municipals de 1991, i a les autonòmiques, també.

—¿Per on passa la unió de l'esquerra catalana?

—Pel PSC, no. Creiem en una gran coalició formada pels socialistes d'esquerra, és a dir nosaltres, sectors del comunisme, nacionalistes d'esquerra i Esquerra Republicana quan recuperi el seu tarannà d'esquerra, fet que només succeirà quan el sector liberals se'n vagi a Convergència. Ho formularé d'una altra manera. L'esquerra nacional catalana hauria de ser: 30% socialistes, 30% comunistes, 30% nacionalistes d'esquerra i un 10% importantíssim de personalitats independents, preferentment intel·lectuals.

—¿Quina serà la pròxima acció del vostre col·lectiu?

—Puc avançar que el pròxim 14 de desembre constituïrem el nostre moviment polític com a tal per culminar el procés endegat al juliol. El trencament amb el PSC aquests dies ha estat un pas més del procés.

—¿Com el constituïreu?

—Amb un congrés confederal a Barcelona obert a tots els socialistes de l'Estat i, naturalment, a les altres forces d'esquerra, amb una especial receptivitat pel moviment sindical. □

L'esquerra del PSC

L'esquerra esquartera el PSC. El passat 25 d'octubre, un centenar de militants deixaven el partit per formar junt amb 300 ex-socialistes i amb aquells que s'hi vulguin avenir, un moviment polític de base municipalista que pretén ser la nova esquerra nacional catalana, i fer part d'una renovada esquerra europea. Els col·lectius escindits del PSC a l'hora de tancar aquesta edició eren Esquerra Socialista del Maresme —liderada per l'uguetista i ex-regidor de l'Ajuntament de Premià de Mar, Juan Fernández Vergara—, el cercle socialista del districte barceloní de Nou Barris i el col·lectiu socialista de sanitat. Cal destacar a nivell individual la presència dins d'aquest cen-

tenar de Manuel López Álvarez, integrant fins fa poc del consell nacional del PSC, si bé ja pertanyia a Esquerra Socialista.

El portaveu del PSC, Josep Maria Sala, va apressar-se a qualificar el moviment de «bluf», però, de moment, els escindits pensen organitzar un congrés confederal a Barcelona per constituir-se formalment en moviment polític amb una base sindical forta. És massa aviat per a preveure l'abast immediat d'aquests esdeveniments. En tot cas, res sembla indicar que sigui un moviment aïllat, ja que els escindits estan en contacte permanent amb altres sectors del PSC que encara es mantenen fidels. □